Suciu — unul dintre eroii finalei — parînd lovitura de pedeapsă executată de Dumitrache

Foto : P. COZIA

PENTRU A 9-a OARĂ STEAUA A CÎȘTIGAT „CUPA ROMÂNIEI"

Fără îndoială că finalul de sezon și-a pus amprenta pe... finala Cupei României. Totuși, în ciuda acestui fapt, ultimul act al întrecerii a atins un nivel tehnic ridicat, a avut o factură tehnică certă și o alură spectaculară care au satisfăcut pe cei peste 40.000 de spectatori, în general prin ritm, abundența de faze la poartă, numeroasele momente așa-zis psihologice, prin duelul tactic vădit dintre echipe. Dacă sub aspectul angajamentului fizic și al cursivității jocului, meciul a avut poate unele perioade de scădere, în schimb din punctul de vedere al convingerii fiecărei echipe de a-și pune în valoare armele tactice, el a mulțumit din plin. Accentuăm asupra acestei laturi a finalei pentru că ea scoate în evidență maturitatea acestor două formații, pe drept cuvînt socotite printre cele mai valoroase.

Pe scurt, finala 1968/69 a asigurat un spectacol demn de o încheiere de stagiune fotbalistică.

Meritele revin în egală măsură învingătorilor și învinșilor, aflați — repetăm — la sfîrșitul celui mai încărcat sezon din activitatea fotbalului românesc, atît pe plan intern, cît și internațional. Din acest punct de vedere trebuie să subliniem că a fost corolarul unei suite de reușite la capitolul rezistență a echipelor noastre, care au demonstrat că sînt capabile să răspundă duritățiii și cerințelor actualelor legi competiționale ale fotbalului.

STEAUA BUCUREȘTI — DINAMO BUCUREȘTI 2—1 (1—0)

AU MARCAT : Voinea (min. 43), Dumitrache (min. 50), Voinea (min. 53).

STADIONUL „23 AUGUST", teren bun, timp frumos, spectatori 40 000.

STEAUA : Suciu 9, Sătmăreanu 8, D. Nicolae 8, Hălmăgeanu 8, Vigu 6 — Dumitriu III 8, Negrea 8 — Pantea 8 (min. 88: Soo), Tătaru 7, Voinea 8 Creiniceanu 7.

DINAMO : Coman 6 (min. 46: Datcu 7) — Popa 7, Boc 9, Dinu 7, Ștefan 6 — Gherghelí 7, Stoenescu 6 — Pircălab 7 (min. 50 : Sălceanu 5), Nunweiller VI 6, Dumitrache 7, Lucescu 8.

ARBITRU : Aurel Bentu (București) 8.

CEI 19 „CUPMENI"

Echipa Steaua are la activ acum nouă victorii în Cupă, ceea ce reprezintă un record în materie, pentru că formația imediat următoare, C.F.R. București, a rămas la 7.

În ediția recent încheiată (a 32-a) și la care au participat 2634 de echipe din întreaga țară, Steaua a folosit — subliniem, în jocurile de cupă — un număr de 19 jucători, în diferite formule de formație :

PORTARI : **Vasile SUCIU** — 27 ani, de două ori internațional A ; **Marin ANDREI** — 29 ani, de 4 ori internațional A.

FUNDAȘI LATERALI : **Ludovic SATMĂREANU** — 25 ani, 12 ori internațional A ; **Gheorghe CRISTACHE** — 18 ani, internațional junior ; **Iosif VIGU** — 23 ani, internațional la tineret.

FUNDAȘI CENTRALI : **Dumitru NICOLAE** — 26 ani, 8 ori internațional A ; **Bujor HĂLMĂGEANU** — 28 ani, 14 ori internațional A.

MIJLOCAȘI : **Dumitru DUMITRIU** — 24 ani, odată internațional A ; **Emerich JENEI** — 32 ani, 12 ori internațional A ; **Vasile NEGREA** — 27 ani ; **Dumitru POPESCU** — 27 ani, 7 ori internațional A ; **Costică ȘTEFĂNESCU** — 18 ani, internațional junior.

ÎNAINTAȘI : **Nicolae PANTEA** — 23 ani, internațional la tineret ; **Gheorghe CONSTANTIN** — 36 ani, 39 ori internațional A ; **Gheorghe TĂTARU** — 21 ani, internațional junior și tineret ; **Florea VOINEA** — 28 ani, 2 ori internațional A ; **Vasile ȘOO** — 27 ani, odată internațional A ; **Carol CREINICEANU** — 30 ani, 13 ori internațional A ; **Dumitru MANEA** — 21 ani, internațional junior.

În campionat, în afara jucătorilor de mai sus, Steaua a mai întrebuințat pe : **Dumitru COJOCARU** — 20 ani, internațional junior, și **Radu ROTARU** — 24 ani, fundași ; **Anghel IORDĂNESCU** — 19 ani, internațional junior și **Sorin AVRAM** — 26 ani, 12 ori internațional A, înaintași.

ANTRENORII ECHIPEI : **Ștefan COVACI** și **Ștefan ONISIE.**

PALMARESUL ÎN CUPA AL STELEI : cîștigătoare în edițiile 1948/49, 1950, 1951, 1952 și 1955 (sub numele de C.C.A.), 1961/62, 1965/66, 1966/67, și 1968/69.

Steaua, recunoscută ca specialistă a jocurilor de cupă, a adăugat încă un galon la tradiție, obținînd al 9-lea triumf în „competiția K.O.", (deci și dreptul de a juca în „Cupa cupelor" — pentru a patra oară), performanță care dă o și mai mare strălucire impresionantului său palmares. Confirmînd crescendo-ul său din finalul sezonului, care a transformat-o dintr-o resemnată echipă de mijlocul clasamentului într-o formație care a regretat titlul, Steaua a apărut și în finala Cupei ca beneficiară a acestui reviriment deosebit. Pentru că **elementul determinant al victoriei, meritate, asupra eternei sale rivale, a fost duminică tocmai prospețimea, vigoarea cu care a abordat meciul-cheie și care i-a permis să-și impună jocul mai bine organizat în toate compartimentele și mai decis în fața porții, mai ales să depășească momentele de dificultate.** În principal, „armele" reușitei sale le-au reprezentat :

- **un echilibru constant între compartimente** și, implicit, un randament unitar al acestora, **o elasticitate mereu prezentă în joc ;**
- **o mai mare varietate a mijloacelor tactice,** plecînd de la o aplicare judicioasă a presingului, continuînd cu replica și dublarea în ambele faze ale jocului și terminînd cu ingenioasele manevre ale celor două vîrfuri, **Voinea și Tătaru,** cu roluri schimbate față de obișnuit (ultimul ca un cui înfipt în apărarea dinamovistă ;
- **spiritul colectiv mai pronunțat,** astfel încît **toate rezolvările s-au bazat pe combinații, nu pe eforturi individuale,** ceea ce a dus la o rațională distribuire a efortului ;
- **luciditate și promptitudine în fazele de poartă.**

De fapt, subliniind aceste calități ale învingătorilor nu facem altceva decît să marcăm diferența dintre cele două finaliste, **diferență care a decis în bună măsură rezultatul final,** adăugînd însă și momentul psihologic din min. 53 (ratarea penaltiului de către Dumitrache la scorul de 1—1), care ar fi putut da altă turnură meciului. Dar, ca și Rapid anul trecut în finala pierdută cu... Dinamo București, echipa din Șos. Ștefan cel Mare a adăugat la scăderile sale și această ratare, poate fatală...

Deși dinamoviștii n-au etalat posibilitățile lor fizice și ca organizare a jocului pe care le cunoaștem, totuși, replica lor a fost permanentă, ceea ce a făcut ca **echilibrul să nu se strice și interesul tribunelor să rămînă intact.** Pentru că în cîmp, la mijlocul terenului Dinamo n-a fost cu nimic inferioară. Poate că circulația balonului n-a avut cursivitatea obișnuită. Dar, **acolo unde a apărut mai pregnantă diferența dintre echipe a fost modul cum au fost finalizate acțiunile de atac.** De o parte **EFORT COLECTIV (Steaua),** de cealaltă **ACCENT PE ACȚIUNI INDIVIDUALE (Dinamo).** Atacul dinamovist n-a mai funcționat cu spontaneitatea, inventivitatea și cursivitatea colectivă din multe meciuri de campionat. Aici trebuie căutată, poate, și explicația ratării cîtorva ocazii bune de gol.

Peste rezultatul în sine al finalei, considerăm că se situează concluziile pe care ea le oferă celor două echipe. **Pentru Steaua succesul din finală nu trebuie să însemne o încîntare, ci un stimulent.** A arătat **caracteristici de joc modern** care trebuie cultivate cu convingere și seriozitate pentru **a se transforma** în ceva permanent, **într-un stil propriu.** Iar **pentru Dinamo, eșecul să reprezinte un motiv de ambiție spre a-și regăsi stilul cu care se impusese,** perfecționîndu-l însă **printr-o echilibrare valorică între jucători** și, implicit, între compartimente.

Aceasta să fie lecția finalei.

Petre GAȚU
Eftimie IONESCU

1. ARIEȘUL C. Turzii	4—2	Andrei (Suciu)	Sătmăreanu	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Vigu	Negrea	Dumitriu	Pantea (Creiniceanu)	Tătaru	Voin
2. MINERUL Anina	2—1	Suciu	Sătmăreanu	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Vigu	Negrea	Dumitriu (Constantin)	Pantea	Tătaru	Voi
3. RAPID București	3—1	Suciu	Sătmăreanu	D. Nicolae	Hălmăgeanu (Negrea)	Vigu	Jenei	Dumitriu	Pantea	Soo (Tătaru)	V
4. FARUL Constanța	2—1	Andrei	Sătmăreanu	Jenei (Negrea)	D. Nicolae	Vigu	Dumitriu	D. Popescu (Ștefănescu)	Pantea	Tătaru	Voinea
5. FARUL Constanța	5—2	Andrei	Cristache	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Vigu	Ștefănescu	Dumitriu	Pantea	Tătaru (Negrea)	V
6. DINAMO București	2—1	Suciu	Sătmăreanu	D. Nicolae	Hălmăgeanu	Vigu	Dumitriu	Negrea	Pantea (Soo)	Tătaru	

NE VORBESC DOI FINALIȘTI '64 ...

La finala de duminică au participat cît ost și eroii principali ai celei din ediția 19 —3 : Datcu, Ștefan, Nunweiller VI, Pircălab Voinea și Creiniceanu.

Doi dintre ei, Creiniceanu și Nunweiller impresiile lor după jocul de duminică. Iată-le :

...NE-AM REAMINTIT

Fugărit ca un iepure de prea zeloșii săi admiratori, care i-au solicitat viteza și driblingul chiar mai mult decît în cursele efectuate pe partea lui Popa, tradiționalul său adversar, **Creiniceanu,** extrema renăscută ca pasărea Phoenix, a reușit cu greu să se „stabilizeze" lîngă reporter. Marcat evident de acest plus de efort (ca într-o adevărată prelungire a meciului), **Creiniceanu** ne-a spus :

„Am trăit, ca și acum cinci ani, aceleași emoții puternice ale unei finale dramatice care, pe noi, jucătorii, ne-a consumat nervos cît cinci meciuri la un loc ! Ba mai mult, atunci cînd Dumitrache s-a îndreptat spre mingea așezată la punctul de 11 metri, am retrăit, într-o fracțiune de secundă, destinul nemilos care, în anul 1964, ne-a suris la pauză, cu 2—1, pentru ca în final, să pierdem cu 3—5... Și atunci cînd mingea, în loc să poposească în poarta lui Suciu, a zburat afară din teren, miraculos respinsă de portarul nostru (ce unic și reconfortant tonic !) mi-am dat seama că victoria nu ne mai poate scăpa. Cred că, în acel moment, toți jucătorii de pe gazon și-au reamintit finala de anul trecut cînd tot un penalti, ratat de Neagu, a dat cîștig de cauză dinamoviștilor bucureșteni. Și istoria s-a repetat, dar roata norocului s-a oprit, acum, în dreptul echipei noastre. Să nu uităm, însă, că Steaua, dincolo de aceste momente grele ale egalării și penaltiului, a jucat mai decis, mai proaspăt, iar contraatacurile noastre au fost mai periculoase decît dominarea la mijlocul terenului a adversarilor noștri.

Victoria din Cupă este, după părerea mea, o răsplată meritată pentru jucătorii noștri, indiferent de generație, care s-au străduit din răsputeri să realizeze în acest final de sezon o comportare valoroasă". (p. sl.)

DOAR CU

Cînd Au sfîrșitu tii au L-am ajuns atunci cînd tribuna a dou lustrada scăr

— Îmi vii răgaz de cîte mez, să-mi a

Și s-a rep așteptat. A re nute și...

— Ratarea Dumitrache a plită pentru o a doua, g Pur și simplu zut cum am întîmplare. N toți, fără nic să-și spună săptămîni de cel puțin do miză, săptăm o concentrare nentă tensiur

Căuta să a firmație, fiin că nu-l vom

— Și ap stit, cu nui cescu și Dum cu portari ne un meci, cu versarei de a un portar cu mească un g fie capabil s aceea din mi sibil... Consi destul de ech cîștigat ei, Nu-mi vine s am ratat un p execute Dum lovit și trac tot potrivea vine o tradiți un 11 metri Cupa. Anul noi... Cupa fiecare dată, siguri, mai he

EVOLUȚIA PARTICIPĂRILOR

Competițiile de succes, cu răsunet în masa echipe mâniei și-a atras adeziunea unui număr de formații tat, ajungînd să atingă cifre de peste 3 000. Iată ev de-a lungul anilor, în cele 32 de ediții ale Cupei :

Ediția 1933/34 : 65 echipe ; 1934/35 : 110 echipe : 1936/37 : 146 echipe ; 1937/38 : 188 echipe ; 1938/39 : 122 echipe ; 1940/41 : 65 echipe ; 1941/42 : 69 echipe ; 1943/44 : 64 echipe ; 1947/48 : 133 echipe ; 1948/49 : 176 echipe ; 1951 : 431 echipe ; 1952 : 1 042 echipe ; 1953 : 1 839 echipe ; 1955 : 1 896 echipe ; 1956 : 2 359 echipe ; 1958/59 : 2 297 echipe ; 1959/60 : 2 378 echipe ; 1960/61 : 2 615 echipe ; 1962/63 : 2 795 echipe ; 1963/64 : 2 898 echipe ; 1965/66 : 3 580 echipe ; 1966/67 : 3 398 echipe ; 1968/69 : 2 634 echipe.